

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU (pierwsza izba)

z dnia 10 czerwca 2011 r.*

W sprawie C-155/11 PPU

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Rechtbank 's-Gravenhage (Niderlandy) postanowieniem z dnia 31 marca 2011 r., które wpłynęło do Trybunału tego samego dnia, w postępowaniu

Bibi Mohammad Imran

przeciwko

Minister van Buitenlandse Zaken,

TRYBUNAŁ (pierwsza izba),

w składzie: A. Tizzano, prezes izby, A. Borg Barthet (sprawozdawca), M. Ilešič, M. Safjan i M. Berger, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Mengozzi,
sekretarz: A. Calot Escobar,

* Język postępowania: niderlandzki.

po wysłuchaniu rzecznika generalnego,

wydaje następujące

Postanowienie

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy interpretacji art. 7 ust. 2 dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251, s. 12).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy B. Mohammad Imran a Minister van Buitenlandse Zaken (ministrem spraw zagranicznych) w przedmiocie odmowy przyznania na rzecz B. Mohammad Imran tymczasowego pozwolenia na pobyt na terytorium niderlandzkim.

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

- 3 W dniu 19 czerwca 2009 r. B. Mohammad Imran złożyła w ambasadzie niderlandzkiej w Nowym Delhi (Indie) wniosek o udzielenie tymczasowego pozwolenia na pobyt w Niderlandach dla celów pobytu u swojego męża, A. Safiego.

- 4 Na mocy decyzji z dnia 20 lipca 2009 r. Minister van Buitenlandse Zaken oddalił wskazany wniosek.
- 5 Pismem z dnia 10 sierpnia 2009 r. B. Mohammad Imran wniosła odwołanie od tej decyzji.
- 6 Z postanowienia odsyłającego wynika, że ósmioro dzieci B. Mohammad Imran, w tym siedmioro nieletnich, przebywa zgodnie z prawem w Niderlandach od dnia 5 sierpnia 2009 r. A. Safi i dzieci posiadają obywatelstwo afgańskie. A. Safi nigdy nie posiadał tymczasowego pozwolenia na pobyt na podstawie art. 29 lit. a), b) lub c) Vreemdelingenwet 2000 (ustawy o cudzoziemcach z 2000 r.).
- 7 Na mocy decyzji z dnia 15 lutego 2010 r. Minister van Buitenlandse Zaken oddalił odwołanie wniesione przez B. Mohammad Imran jako bezzasadne ze względu na to, że nie zostało wykazane, iż zaliczyła ona podstawowy egzamin integracji społecznej wymagany na podstawie przepisów niderlandzkich. Zdaniem Minister van Buitenlandse Zaken B. Mohammad Imran nie przedstawiła do tej pory jakichkolwiek konkretnych wskazówek, które pozwalałyby podać w wątpliwość prawidłowość lub całkowitość opinii lekarskiej z dnia 21 kwietnia 2009 r. sporządzonej przez lekarza zaufania przedstawicielstwa dyplomatycznego w Nowym Delhi, z której to opinii nie wynika, jakoby B. Mohammad Imran mogła zostać zwolniona z egzaminu integracji społecznej ze względów medycznych.
- 8 W dniu 15 marca 2010 r. B. Mohammad Imran wniosła odwołanie od wskazanej decyzji do Rechtbank 's-Gravenhage.
- 9 Rechtbank 's-Gravenhage ma wątpliwość, czy nałożony przez przepisy niderlandzkie na członków rodzin obywateli pochodzących z państw trzecich, zamierzających skorzystać z prawa do łączenia rodzin, obowiązek zaliczenia egzaminu integracji

społecznej za granicą, zanim będą oni mogli przybyć do rodziny w Niderlandach, nie stanowi zbyt restrykcyjnej wykładni art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/36.

- ¹⁰ W tych okolicznościach Rechtbank 's-Gravenhage postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

- „1) Czy art. 7 ust. 2 dyrektywy [2003/86] zezwala, by państwo członkowskie odmówiło członkowi rodziny – w rozumieniu art. 4 tej dyrektywy – obywatela państwa trzeciego legalnie przebywającego w tym państwie członkowskim wjazdu i pobytu wyłącznie z tego względu, że ów członek rodziny nie zdał za granicą ustanowionego w przepisach tego państwa członkowskiego egzaminu integracji społecznej?
- 2) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie, że członkiem rodziny jest matka ośmiorga legalnie przebywających w tym państwie dzieci, w tym siedmiorga nieletnich?
- 3) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie kwestia, czy członek rodziny ma w kraju pobytu dostęp do nauki w języku tego państwa członkowskiego?
- 4) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie kwestia, czy członek rodziny, przy uwzględnieniu jego wykształcenia i sytuacji osobistej, i w szczególności stanu zdrowia, jest w stanie zdać wskazany egzamin w niedługim czasie?

- 5) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie, że nie została przeprowadzona weryfikacja w świetle przepisów art. 5 ust. 5 i art. 17 dyrektywy [2003/86] oraz art. 24 karty praw podstawowych Unii Europejskiej lub w świetle unijnej zasady proporcjonalności?
- 6) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie, że obywatele określonych, innych państw trzecich są wyłącznie ze względu na ich obywatelstwo zwolnieni z obowiązku pozytywnego zaliczenia za granicą egzaminu integracji społecznej?”

Postępowanie przed Trybunałem

- 11 Pismem z dnia 11 kwietnia 2011 r., które wpłynęło do sekretariatu Trybunału tego samego dnia, Rechtbank 's-Gravenhage wniósł o zastosowanie w odniesieniu do odesłania prejudycjalnego trybu pilnego, zgodnie z art. 104 b regulaminu Trybunału.
- 12 Decyzją z dnia 14 kwietnia 2011 r. pierwsza izba przychyliła się do tego wniosku.
- 13 Pismem z dnia 19 maja 2011 r., które wpłynęło do sekretariatu Trybunału tego samego dnia, Minister van Buitenlandse Zaken poinformował Trybunał, że na mocy decyzji z dnia 12 maja 2011 r., po ponownym zbadaniu sprawy, uznał on odwołanie B. Mohammad Imran z dnia 10 sierpnia 2009 r. za zasadne i że w konsekwencji decyzja z dnia 15 lutego 2010 r., na którą wniesiono skargę, jest nieważna.
- 14 Pismem z dnia 30 maja 2011 r., które wpłynęło do sekretariatu Trybunału tego samego dnia, sąd krajowy poinformował Trybunał, że tego dnia przez ambasadę niderlandzką w Islamabadzie (Pakistan) zostało wydane tymczasowe pozwolenie na

pobyt na rzecz B. Mohammad Imran. W tych okolicznościach sąd krajowy uznaje, że pytania prejudycjalne utraciły charakter pilny, i wnosi do Trybunału o zaniechanie stosowania procedury przewidzianej w art. 104b regulaminu. Sąd krajowy uważa jednak, że obecnie wycofanie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym nie jest stosowne, ponieważ B. Mohammad Imran do tej pory nie wycofała jeszcze skargi wniesionej na decyzję z dnia 15 lutego 2010 r., a ponadto zamierza ona wnieść skargę o zasądzenie odszkodowania.

W przedmiocie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

- 15 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem procedura ustanowiona przez art. 267 TFUE jest instrumentem współpracy między Trybunałem a sądami krajowymi, dzięki któremu ten pierwszy dostarcza tym drugim wskazówek w ramach wykładni prawa Unii, które są im potrzebne do rozstrzygnięcia zawisłego przed nimi sporu (zob. w szczególności wyroki: z dnia 12 marca 1998 r. w sprawie C-314/96 Djabali, Rec. s. I-1149, pkt 17; z dnia 20 stycznia 2005 r. w sprawie C-225/02 García Blanco, Zb.Orz. s. I-523, pkt 26; postanowienie z dnia 14 października 2010 r. w sprawie C-336/08 Reinke, pkt 13).
- 16 W niniejszej sprawie rząd niderlandzki wskazał Trybunałowi, że decyzja z dnia 15 lutego 2010 r., przeciwko której wniesiono skargę w postępowaniu przed sądem krajowym, jest nieważna, ponieważ na mocy decyzji z dnia 12 maja 2011 r., po ponownym zbadaniu sprawy, odwołanie B. Mohammad Imran z dnia 10 sierpnia 2009 r. zostało uznane za zasadne.
- 17 Informacja ta została potwierdzona przez sąd krajowy w piśmie z dnia 30 maja 2011 r.

- 18 Należy stwierdzić, że uwzględniono wniosek o wydanie tymczasowego pozwolenia na pobyt na rzecz B. Mohammad Imran i w związku z tym spór w postępowaniu przed sądem krajowym stał się bezprzedmiotowy.
- 19 Prawdą jest, że w piśmie z dnia 30 maja 2011 r. sąd krajowy wniósł o podtrzymanie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, ponieważ B. Mohammad Imran zamierza wnieść do owego sądu skargę w przedmiocie odszkodowania.
- 20 Należy jednak stwierdzić, że złożenie takiej skargi jest obecnie wyłącznie ewentualne i hipotetyczne.
- 21 Tymczasem zgodnie utrwalonym orzecznictwem celem odesłania prejudycjalnego nie jest wydawanie doradczych opinii w przedmiocie ogólnych i hipotetycznych pytań, ale potrzeba skutecznego rozstrzygnięcia sporu (zob. w szczególności: ww. wyrok w sprawie García Blanco, pkt 28; postanowienie z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie C-525/06 Nationale Loterij, Zb.Orz. s. I-2197, pkt 10).
- 22 Z powyższych rozważań wynika, że postępowanie w sprawie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym należy umorzyć.

W przedmiocie kosztów

- 23 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem; do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (pierwsza izba) orzeka, co następuje:

Postępowanie w sprawie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, przedstawionego przez Rechtbank 's-Gravenhage (Niderlandy) postanowieniem z dnia 31 marca 2011 r., zostaje umorzone.

Podpisy